

Τὸν ποικίλον τὸ ἦθος διὰ πανουργίαν ἴσκολιὸν ὀνομάζει. τοῦτον οὖν ἰθύνειν λέγει τὸν Δία, πάλιν εἰς τὸ ἀπλοῦν ἐπανάγοντα ἦθος διὰ τὸ κολάζειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ
 5 πανουργίᾳ. τὸν ἀνθάδη καὶ ὑπερόπτην εὐτελεῖ ποιεῖ καὶ ταπεινόν. ἡ γὰρ ἀνθάδεια πρὸς καταφρόνησιν ἐγείρει τῶν ἄλλων ἀπάντων, ἡ δὲ ταπεινώσις εἰς ἔννοιαν ἄγει τοῦ μηδὲν ἡμᾶς διαφέρειν τῶν ὁμοίων καὶ μετρίους ποιεῖ τὸ ἦθος.

26.

Ibid. in OD 41:

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειαρ.

Ἴσως δὲ καὶ ἀφ' ἱστορίας τοῦτο λέγει. Ἑρμιππος γὰρ ἐν τῷ <Περὶ> τῶν ἑπτὰ σοφῶν περὶ τῆς ἀλίμου βρώσεως λέγει ((F. H. G. III. 37, 40). [μέμνηται δὲ τῆς ἀλίμου καὶ
 5 Ἡρόδωρος ἐν τῷ πέμπτῳ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου